

MERCAT DE LES FLORS

CASA DE LA DANSA

TRIGGER OF HAPPINESS

Projecte comunitari d'Ana Borralho i João Galante

Temporada 2017-18
COPRODUCCIÓ MERCAT DE LES FLORS
Del 5 al 7 d'octubre de 2018
A les 20:30 h (dg. 18:30 h). Sala OM. Preu 12 €

INTRODUCCIÓ

Ana Borralho i João Galante conviden a 12 joves adults a cada ciutat on es presenta la peça. No són actors i tenen entre 18 i 23 anys. Asseguts a la mateixa taula, amb una pistola al mig, juguen a la ruleta russa i responen una llista de preguntes sobre els seus amors, les seves preocupacions, ansietats, les seves famílies i les seves visions del futur. A mida que s'alliberen les paraules, els camins de la vida se superposen, dibuixant una cartografia multicultural i explosiva de la joventut local.

Un joc mortal a la recerca de la felicitat.

Els joves que participen a *Trigger of Happiness*, que abans de pujar a escena realitzen un taller, es pregunten per la felicitat, i ho fan en una societat que no és especialment feliç. Aquests joves es despullen emocionalment damunt l'escenari a través d'una versió amable del joc de la ruleta russa i ens parlen dels seus somnis, de conflictes, riscos, d'identitats, de les seves visions i experiències... És una reflexió sobre les transformacions de la societat actual i les expectatives d'aquests joves adults.

Els seus creadors són Ana Borralho i João Galante, directors artístics del Festival d'Arts Performatives Verão Azul i comissaris del Festival de Música Electrònica Electrolegos a Portugal; ambdós treballen junts des de l'any 2002 en els àmbits de l'art performàtic, la dansa, el teatre, la instal·lació, la fotografia, el so i el vídeo explorant formes amb la convicció que l'art és part de la societat i que ha de ser actiu i transformador i existir en comunicació directa amb la gent.

Aquesta peça de 2017 ja s'ha pogut veure a festivals i programacions d'arreu del món.

CONTEXT

A les obres que han creat aquests darrers anys, Ana Borralho i João han associat processos de formació artística al treball creatiu, uns processos entre els quals hi havia tallers o audicions adreçats a les comunicats locals perquè poguessin seleccionar persones (tant professionals com no professionals) per participar en les seves peces, per exemple a *WORLD OF INTERIORS*, *UNTITLED STILL LIFE*, *SEXY-MF*, *I PUT A SPELL ON YOU* i, més recentment, *ATLAS*, una performance que reuneix 100 persones de diferents professions i edats, amb motivacions i experiències personals molt diverses. La major part de les seves obres les executen no professionals, fet que amplifica la seva relació amb els diferents públics i comunitats. Aquesta obra la vam poder veure al Mercat de les Flors el febrer d'aquest any dins del festival SÂLMON<.

A *TRIGGER OF HAPPINESS* també hi intervenen participants no professionals, més específicament joves adults d'entre 18 i 23 anys. I és una obra que continua el procés de recerca de les seves darreres peces, amb l'objectiu d'anar-se apropant a l'espai artístic i social.

Per a Borralho & Galante, el fet de treballar amb joves adults és alhora un repte i un regal. Els ofereix la possibilitat de desenvolupar els seus mètodes artístics sense complaença, amb un grup de gent jove sense por a treballar i entrar a fons en determinats conceptes i idees. I també és un repte, perquè per segona vegada treballen amb un grup en què l'edat és un actiu per a la peça en concret.

La crisi i el despòtic moment financer i polític que viu i domina la societat avui dia imposen la necessitat de repensar la manera de viure en societat. Aquesta peça, amb un repartiment molt jove, per a qui el futur encara és molt poc clar en una època de canvis polítics i socials (en una època que demana canvis reals), és una reflexió i una consideració sobre les transformacions de la societat actual i sobre els somnis i les expectatives d'aquests joves adults.

«L'horitzó de bellesa d'Ana Borralho & João Galante està subjecte a la conquesta i la consecució: un horitzó d'acceptació, de canvi íntim davant de l'altre, d'una observació més atenta abans de qualsevol judici, de prendre part en una experiència i no només limitar-se a ser-ne testimoni»
(Rui Catalão)

TRIGGER OF HAPPINESS, un joc de preguntes sobre la felicitat

De la Wikipedia (versió anglesa): *La felicitat, alegria o joia és un estat emocional de benestar definit per emocions positives o agradables que poden anar des de la satisfacció a la joia intensa. Des de tot un seguit de plantejaments biològics, psicològics, religiosos o filosòfics s'ha provat de definir la felicitat i identificar-ne les fonts. Diversos grups de recerca, entre els quals n'hi ha de dedicats a la psicologia positiva, se serveixen de mètodes científics per investigar qüestions relacionades amb el que és la «felicitat» i com es pot obtenir.*

Filòsofs i pensadors religiosos solen definir la felicitat en termes de dur una bona vida, o de prosperar, més que no pas com una emoció. En aquest sentit, el terme felicitat s'utilitzava per traduir el concepte grec d'eudaimonia, i encara es fa servir en el camp de l'ètica de la virtut. Al llarg del temps, però, l'èmfasi s'ha anat desplaçant de la felicitat de la virtut cap a la virtut de la felicitat.

Un valor polític àmpliament debatut i que queda recollit en la Declaració d'Independència dels Estats Units de 1776, de Thomas Jefferson, és el dret universal a «perseguir la felicitat». La felicitat és un concepte ambigu i pot significar coses molt diferents per a cadascú. Part del repte d'una ciència de la felicitat consistiria a identificar els diferents conceptes de felicitat i, si fos el cas, dividir-los en els components corresponents. Altres conceptes relacionats són el benestar, la qualitat de vida i la prosperitat. Com a mínim hi ha un autor que defineix la felicitat com a satisfacció. D'altres posen l'èmfasi en la diferència entre la tradició hedonística d'anar a la recerca d'experiències agradables i evitar les desagradables i la tradició eudamònica de viure la vida de manera plena i profundament satisfactòria.

La definició de *felicitat* canvia d'una persona a l'altra. Fins i tot podria considerar-se un estat mental. Un estat de satisfacció i benestar.

Les grans empreses destinen milions i milions a convèncer la gent que no és prou feliç, i que es mereix més.

Fins a quin punt podem ser feliços?

Com podem ser feliços en una societat infeliç?

La idea de felicitat no està gaire clara, almenys a Occident, cosa que ens deixa en una situació molt fràgil davant de tot el que ens envolta.

Els joves adults són tornados hormonals: estrès, pressió, conflictes, reptes, experiències, autoreconeixement... tots aquests ingredients ajuden a crear la tempesta perfecta en l'univers adolescent. Molt sovint, els joves adults no se senten feliços. No experimenten gaire moments en què es puguin sentir bé o orgullosos d'ells mateixos.

Aprenem a arriscar-nos quan som adolescents.

Diuen que un de cada tres adolescents/joves adults pateix depressió en algun moment. Definir l'addicció és més fàcil que definir la felicitat. El comportament compulsiu (sexe, menjar, jocs, automutilació) pot proporcionar la mateixa sensació de felicitat que les drogues. I com la majoria de les drogues, amb el temps acabem necessitant-ne cada vegada més per mantenir l'embat i l'adrenalina de la felicitat.

Com a artistes, pensem que la felicitat pot sorgir de la incomoditat i el risc. Que el risc i la incomoditat contribueixen a l'autocreixement, a l'aprenentatge i a la felicitat a llarg termini.

Creiem que la felicitat no només consisteix a fer el que volem fer, sinó que ens obliga a créixer i aventurar-nos més enllà de la nostra zona de confort.

Els joves adults s'arrisquen més o de manera diferent que la resta d'adults?

De petits ens ensenyen a encaixar en la societat. D'adolescents busquem la nostra pròpia identitat, independent de la dels nostres pares. Més endavant, com a adults, sempre anem a la recerca de la innocència perduda.

A *TRIGGER OF HAPPINESS* volem reflexionar sobre la manera com creixem i com som, sobre la possibilitat de trobar-nos a nosaltres mateixos sense perdre'ns en el procés.

La nostra intenció és documentar la totalitat del procés en totes les seves fases per tal de crear un objecte artístic paral·lel: un film documental que mostri el procés artístic adreçat a les respostes creatives i temàtiques dels joves adults.

Un joc mortal a la recerca de la felicitat.

El joc com a font del discurs.

La festa i el joc com a catalitzadors de l'alegria, la misèria i la intimitat, i com a via per evitar la solitud.

Un joc de realitats entre la tristor i l'alegria.

Quin és el moment més feliç de la teva vida?

Què veus quan et veus al mirall?

Què et fa sentir molt petit/a?

T'estimaries més una setmana sense Internet, 4G, smartphone i ordinador o bé un any sense sexe i masturbació?

Què m'impedeix entrar al món?

És positiu estimar massa una persona?

Per què no et mates, avui?

Et sents feliç quan et lledes al matí?

Per què no em pots deixar sol/a?

Veus el mateix que jo?

És inevitable repetir el comportament dels nostres pares?

FITXA ARTÍSTICA

Concepte, direcció artística Ana Borralho & João Galante

Disseny il·luminació Thomas Walgrave

So Coolgate, Pedro Augusto

Col·laboració a la dramatúrgia Fernando J. Ribeiro

Assistència tècnica, assajos i escenari Alface (Cátia Leitão), Antonia Buresi

Assistència tècnica, assajos i escenari Tiago Gandra

Intèrprets grups locals de 12 joves

Responsable producció Mónica Samões

Producció i gira Andrea Sozzi

Producció executiva Joana Duarte

Producció casaBranca

Coproducció Mercat de les Flors (Barcelona), Maria Matos Teatro Municipal(Lisboa, Portugal), Jonk ny Internationell scenkonst för unga (Jönköping, Suècia), Nouveau Théâtre De Montreuil - Centre Dramatique National (França), Le phénix scène Nationale Valenciennes pôle européen de création(França), Le Boulon Centre National des Arts de la Rue de Vieux Condé (França)

Amb el suport Câmara Municipal de Lagos, Espaço Alkantara, LAC Laboratório de Actividades Criativas, SIN Arts and Culture Centre (Budapest), Companhia Olga Roriz

Casa Branca rep el suport del Ministeri de Cultura / Direcció General de les Arts

ANA BORRALHO I JOÃO GALANTE

Ana Borralho (Lagos, 1972) i João Galante (Luanda, 1968) es van conèixer quan estudiaven arts visuals a AR.CO i, entre 1992 i 2002, van treballar com a actors/cocreadors amb el grup portuguès de teatre físic Olho.

Des de l'any 2002 col·laboren en projectes propis en els camps de l'art performàtic, la dansa, la instal·lació, la fotografia, el so i el videoart. Entre els temes que més han abordat Borralho i Galante, destaquen els següents: cos/ment, interior/exterior, emoció/sentiment, jo/els altres, privat/públic, social/polític.

Des de l'any 2004 han presentat la seva obra en festivals de diferents països, per exemple a Portugal, Espanya, França, Suïssa, Escòcia, Alemanya, els Emirats Àrabs Units, el Japó, el Brasil, Itàlia, Anglaterra, la República Txeca, Finlàndia, Eslovènia, Bèlgica, Grècia, Polònia, Estònia, Hongria, Islàndia o el Canadà.

Borralho i Galante són els cofundadors de la banda no musical Jimmie Durham i de l'associació cultural casaBranca. També són directors artístics/comissaris del festival d'art en viu Verão Azul (Lagos/Portugal) i han estat cocomissaris del festival de música electrònica Electrolegos (Lagos/Portugal).

Viuen i treballen a Lisboa i Lagos (Portugal).

PREMSA
MERCÈ ROS
93-256 26 14
mros@mercatflors.cat
www.mercatflors.cat

MERCAT DE LES FLORS
Consorti format per

Amb la col·laboració

